

EDUSKUNNAN VASTAUS 29/2003 vp

Hallituksen esitys laiksi maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain muuttamisesta (HE 67/2003 vp).

Valiokuntakäsittely

Sosiaali- ja terveysvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (StVM 10/2003 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1981 annetun maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/1981) 6 §:n 3 momentti, 13, 15 ja 20 § ja 21 §:n 2 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 6 §:n 3 momentti laissa 1274/1997, 15 § laeissa 878/1998 ja 936/2000 sekä 21 §:n 2 momentti laissa 1043/1998, sekä
lisätään lakiin uusi 15 a § seuraavasti:

6 §

Maatalousyrittäjän 2 momentissa tarkoitettua maatalousyrittäjätyössä tai siitä johtuvissa olosuhteissa saama vamma, joka on syntynyt lyhyehkönä, enintään yhden vuorokauden pituisena aikana ja jota ei korvata ammattitautina, voidaan sen mukaan kuin tapaturmavakuutuslain (608/1948) 4 §:n 2 momentissa säädetään, katsoa työtapaturman aiheuttamaksi.

13 §

Tapaturmavakuutuksen kokonaiskustannuksiksi luetaan:

1) korvauskulut;

2) työturvallisuuskulut; ja

3) kohtuulliset hoitokulut.

Tätä pykälää sovellettaessa ei oteta huomioon 21 §:n 5 momentin mukaista tapaturmaturvaa. Edellä 1 momentissa tarkoitettuihin kokonaiskustannuksiin luetaan kuitenkin 21 §:n 5 momentin mukaisen vakuutuksen perusteella maksettaviin etuuksiin työntekijäin eläkelain (395/1961) 9 §:n mukaisesti tulevat korotukset siltä osin kuin vastaavien sijoitusten tuotto ei niihin riitä.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa tapaturmavakuutuslaitoksen hakemuksesta ne perusteet, joiden mukaan lasketaan 1 momentissa tarkoitettut kokonaiskustannukset.

15 §

Kokonaiskustannukset rahoitetaan perusturvaosuudella, maatalousyrittäjien vakuutusmaksuosuudella, valtion osuudella ja sijoitusten tuotolla. Sijoitusten tuotto lasketaan sosiaali- ja terveysministeriön maatalousyrittäjien eläkelain 13 §:n 4 momentin nojalla vahvistamien perusteiden mukaisesti. Kokonaiskustannuksista vähennetään ennen rahoitusosuuksien määräämistä perustekorkokannan ylittävä sijoitusten nettotuotto. Vastaavasti jos sijoitusten tuotto ei saavuta perustekorkokannan mukaista tasoa, alitteen määrä lisätään kokonaiskustannuksiin.

Perusturvaosuuteen katsotaan kuuluvan kokonaiskustannuksista sairausvakuutuslain (364/1963) mukaisia päivärahakuluja 14,3 prosenttia ja sairaanhoitokuluja 6,8 prosenttia, kansaneläkelain (347/1956) mukaisia eläkekuluja tai niitä vastaavia kuluja 8,8 prosenttia, perheläkelain (38/1969) mukaisia eläkekuluja 0,9 prosenttia sekä maatalousyrittäjien eläkelain mukaisia eläkekuluja 9,6 prosenttia.

Maatalousyrittäjien vakuutusmaksuosuus on 31,8 prosenttia ja valtion osuus on 27,8 prosenttia kokonaiskustannuksista.

Korvausvastuun rahastotäydennys rahoitetaan perusturvaosuudesta, valtion osuudesta ja maatalousyrittäjien vakuutusmaksuosuudesta edellä 2 ja 3 momentissa todettujen rahoitusosuuksien suhteessa. Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen hakemuksesta rahastotäydennystä koskevat perusteet.

15 a §

Sen lisäksi, mitä kokonaiskustannusten rahoittamisesta 15 §:ssä säädetään, Kansaneläkelaitoksen ja Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen on vuosina 2004—2018 suoritettava tämän lain mukaisten kokonaiskustannusten rahoittamiseksi

si ennen vuotta 2004 perusturvaosuuden osalta syntyneen vastuuvajauksen kattamiseksi korvausvastuun täydennysmaksua. Sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella annetaan tarvittaessa tarkemmat säännökset maksun perintään liittyvästä menettelystä. Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen hakemuksesta korvausvastuun täydennysmaksun laskemista koskevat perusteet siten, että täydennysmaksu jakaantuu Kansaneläkelaitoksen ja Maatalousyrittäjien eläkelaitoksen vastattaviin osuuksiin 15 §:n 2 momentissa säädettyjen rahoitusosuuksien suhteessa.

20 §

Työvahinkoturvan järjestämisestä aiheutuva vastuu rahoitetaan perusturvaosuudesta, valtion osuudesta ja maatalousyrittäjien vakuutusmaksuosuudesta edellä 15 §:n 2 ja 3 momentissa todettujen rahoitusosuuksien suhteessa. Näiden menojen peittämiseen tarvittavat varat tapaturmavakuutuslaitoksen on kirjattava sosiaali- ja terveysministeriön laitoksen esityksestä vahvistamien perusteiden mukaisesti korvausvastuuna. Siihen on siirrettävä vuosittain määrä, jolla 15 §:n 1 momentissa mainittujen osuuksien yhteismäärä ylittää samana vuonna maksetut korvaukset sekä 13 §:ssä tarkoitetut työturvallisuuskulut ja kohtuulliset hoitokulut.

21 §

Maatalousyrittäjän vakuutusmaksu on 17 §:n 2—5 momentissa tarkoitettulla tavalla määräytyvä vakuutusmaksu 1,2-kertaisena.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 2004.

Helsingissä 7 päivänä lokakuuta 2003